

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถามออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล โดยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกำนันและผู้ใหญ่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 225 คน ซึ่งเก็บข้อมูลได้ 218 คน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล โดยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกำนันและผู้ใหญ่บ้านของสภาตำบลจำนวน 152 คน ซึ่งเก็บข้อมูลได้ 140 คน

โดยแบบสอบถามทั้งสองชุด แบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ตำแหน่ง สถานภาพการสมรส การศึกษาขั้นสูงสุด อาชีพ รายได้ต่อปี ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล อายุ การดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล จนถึงปัจจุบัน และอายุการดำรงตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน จนถึงปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบล) พ.ศ. 2537 ในเรื่องสมาชิก คณะกรรมการบริหาร อำนาจหน้าที่ รายได้และรายจ่ายและการกำกับดูแล

โดยปรากฏผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตำบล

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	180	82.6
หญิง	38	17.4
รวม	218	100.0
2. ตำแหน่ง		
กำนัน	26	11.9
ผู้ใหญ่บ้าน	192	88.1
รวม	218	100.0
3. สถานภาพสมรส		
โสด	59	27.1
สมรส	130	59.6
มาย	22	10.1
แยกกันอยู่	7	3.2
รวม	218	100.0
4. การศึกษาขั้นสูงสุด		
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	39	17.9
มัธยมต้น-ปลาย	95	43.6
ปวช.-ปวส.	78	35.8
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	6	2.7
รวม	218	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพ		
ทำสวน	64	29.3
ทำนา	32	14.7
รับจ้าง	21	9.7
ค้าขาย	60	27.5
ธุรกิจส่วนตัว	34	15.6
อื่น ๆ	7	3.2
รวม	218	100.0
6. รายได้ต่อปี		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	8	3.7
10,000-50,000 บาท	71	32.6
50,000-100,000 บาท	79	36.3
100,000 บาทขึ้นไป	60	27.5
รวม	218	100.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
7. ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหาร ส่วนตำบล		
ประธานสภาองค์การฯ	15	6.9
ประธานคณะกรรมการบริหาร	20	9.2
รองประธานสภาองค์การฯ	19	8.7
เลขานุการคณะกรรมการบริหาร	22	10.1
สมาชิกองค์การฯ	109	50.0
กรรมการบริหาร	33	15.1
รวม	218	100.0
8. อายุการดำรงตำแหน่งในองค์การ บริหารส่วนตำบล		
ไม่เกิน 1 ปี	148	67.9
1 ปี ขึ้นไป	70	32.1
รวม	218	100.0
9. อายุการดำรงตำแหน่งของกำนันและ ผู้ใหญ่บ้านจนถึงปัจจุบัน		
ไม่เกิน 2 ปี	72	33.0
3-5 ปี	78	35.8
6-9 ปี	56	25.7
10 ปีขึ้นไป	12	5.5
รวม	218	100.0

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 โดยส่วนมากมีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมาดำรงตำแหน่งเป็นกำนันจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 ส่วนมากมีสถานภาพสมรส 130 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมาเป็นโสด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 เป็นหม้าย 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 และแยกกันอยู่ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก จบการศึกษาชั้นสูงสุดชั้นมัธยมต้น-ปลาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมาจบชั้น ปวช.-ปวส. จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และจบปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และส่วนมาก มีอาชีพทำสวนจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 รองลงมามีอาชีพค้าขาย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 อาชีพทำนา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 มีอาชีพรับจ้าง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และอื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ซึ่งส่วนมาก มีรายได้ต่อปีประมาณ 50,000-100,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมามีรายได้ประมาณ 10,000-50,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 มีรายได้สูงกว่า 100,000 บาท จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสมาชิกสภาองค์การฯ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาเป็นกรรมการบริหารจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 เลขานุการคณะกรรมการบริหารจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ประธานคณะกรรมการบริหาร จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.2 รองประธานสภาองค์การฯ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 และประธานสภาองค์การฯ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ซึ่งส่วนมาก มีอายุการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 67.9 รองลงมาดำรงตำแหน่ง 1 ปีขึ้นไป จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และส่วนมากมีอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันและผู้ใหญ่บ้านประมาณ 3-5 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาไม่เกิน 2 ปี

จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 อายุการดำรงตำแหน่ง 6-9 ปี จำนวน 56 คน
คิดเป็นร้อยละ 25.7 และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	118	84.3
หญิง	22	15.7
รวม	140	100.0
2. ตำแหน่ง		
กำนัน	51	36.4
ผู้ใหญ่บ้าน	89	63.6
รวม	140	100.0
3. สถานภาพสมรส		
โสด	43	30.7
สมรส	82	58.6
มาย	14	10.0
แยกกันอยู่	1	0.7
รวม	140	100.0
4. การศึกษาชั้นสูงสุด		
ประถมศึกษาปีที่ 1-6	8	5.8
มัธยมต้น-ปลาย	72	51.4
ปวช.-ปวส.	44	31.4
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	16	11.4
รวม	140	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
5. อาชีพ		
ทำสวน	64	45.7
ทำนา	18	12.7
รับจ้าง	9	6.4
ค้าขาย	21	15.0
ธุรกิจส่วนตัว	25	17.9
อื่น ๆ	3	2.1
รวม	140	100.0
6. รายได้ต่อปี		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	9	6.4
10,000-50,000 บาท	70	50.0
50,000-100,000 บาท	42	30.0
100,000 บาทขึ้นไป	19	13.6
รวม	140	100.0
7. ตำแหน่งหน้าที่ในองค์กรบริหาร ส่วนตำบล		
ประธานสภาตำบล	8	5.7
รองประธานสภาตำบล	7	6.4
สมาชิกสภาตำบล	123	87.9
รวม	140	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
8. อายุการดำรงตำแหน่งในองค์กร บริหารส่วนตำบล		
ไม่เกิน 1 ปี	148	67.9
1 ปี ขึ้นไป	70	32.1
รวม	218	100.0
9. อายุการดำรงตำแหน่งของกำนันและ ผู้ใหญ่บ้านจนถึงปัจจุบัน		
ไม่เกิน 2 ปี	32	22.9
3-5 ปี	56	40.0
6-9 ปี	41	29.3
10 ปีขึ้นไป	11	7.8
รวม	140	100.0

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 โดยส่วนมากมีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาดำรงตำแหน่งเป็นกำนันจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 ซึ่งส่วนมากมีสถานภาพสมรส 82 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 รองลงมาเป็นโสด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 เป็นหม้าย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และแยกกันอยู่ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก จบการศึกษาชั้นสูงสุดชั้นมัธยมต้น-ปลาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาจบชั้น ปวช.-ปวส. จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 จบปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และจบชั้นประถมปีที่ 1-6 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีอาชีพทำสวนจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน

25 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 ทำการค้าขาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ทำนา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 อาชีพรับจ้าง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ซึ่งส่วนมากมีรายได้ต่อปีประมาณ 10,000-50,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา มีรายได้ประมาณ 50,000-100,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 มีรายได้ 100,000 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 นอกจากนี้ ผลการศึกษายังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีตำแหน่งหน้าที่ใน สภาตำบล คือ สมาชิกสภาตำบล จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 87.9 รองลงมา เป็น รองประธานสภาตำบล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 และประธานสภาตำบล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีอายุการดำรง ตำแหน่งในสภาตำบล ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมา มี อายุงาน 1 ปีขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 และส่วนมากมีอายุการทำงาน ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านประมาณ 3-5 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา 6-9 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 ไม่เกิน 2 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คนนั้น ไม่เหมาะสม เพราะจะทำให้จำนวนเสียงมีมากกว่าสมาชิกโดยตำแหน่ง และอาจถูกรอบงำจากพรรคการเมืองหรือกลุ่มอิทธิพลในตำบลได้ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ส่วนมากไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล อาจถูกรอบงำ/สั่งการจากข้าราชการประจำได้ง่าย ทำให้การพัฒนาตำบลไม่เจริญก้าวหน้า หรือล่าช้า จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้งและโดยตำแหน่ง หมู่บ้านละ 3 คนนั้น เพียงพอและเหมาะสมต่อการติดตามและการควบคุมการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับวาระการดำรงตำแหน่งของประธาน และรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคราวละ 2 ปีนั้น ไม่เหมาะสม ควรเป็นคราวละ 4 ปี เท่ากับการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อจะได้สามารถตรวจสอบ/กำกับการทำงานของคณะกรรมการบริหารได้อย่างต่อเนื่องเป็นคราว ๆ ไป จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่เลือกมาจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น สามารถรับผิดชอบงานธุรการ การจัดประชุมและงานอื่นใดที่องค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้เป็นอย่างดี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับควรกำหนดให้ตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งของกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ตำบล เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย เพราะเป็นผู้ที่รู้ปัญหาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ตำบลเป็นอย่างดี จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 51.8 ส่วนมาก

เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการแต่งตั้ง ที่มี ส่วนได้ส่วนเสียในสัญญากับสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือในกิจการที่ทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ภายหลังการดำรงตำแหน่งในสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้า จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่อง คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารสภาตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับการกำหนดให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน 2 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง 4 คน เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้าได้ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการให้อำนาจสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ลงมติ 2 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เพื่อให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งนั้น อาจทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถูกกลั่นแกล้งและไม่เป็นผลดีต่อการพัฒนาตำบล จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ควรถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหาร เพราะจะทำให้การพัฒนาตำบลมีความยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้น จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 ส่วนมากไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการไม่ควรกำหนดให้กำนัน ซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในตำบลมาเป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และถูกตรวจสอบ/กำกับดูแลโดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอีกต่อไป จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไม่แตกต่างจากที่มีอำนาจหน้าที่ของสภาตำบล จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพร.บ.ฉบับนี้ เหมาะสมและเพียงพอต่อการบริหารการ

พัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับพ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ชนบทเจริญขึ้น การอพยพย้ายถิ่นออกจะน้อยลง เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 55.5 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับพ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ประชาชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ (การวางแผน/กำกับงาน) และการดำเนินงาน (การช่วยเหลือ/ร่วมมือร่วมแรง) จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับพ.ร.บ.ฉบับนี้ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถพึ่งตนเองได้ในด้านการบริหารจัดการเป็นผลให้การพัฒนาตำบล มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับพ.ร.บ.ฉบับนี้ ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครองมากยิ่งขึ้น จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจออกข้อบังคับตำบล เพื่อให้บังคับในตำบลได้ จะทำให้การบริหารการพัฒนาตำบล มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีความจำเป็นและต้องการให้มีพนักงานตำบล เพื่อช่วยในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรียงรายได้ และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับรายได้ต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับรวมกับเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ เพียงพอต่อการนำไปพัฒนาตำบล จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับเงินค่าตอบแทนประธานกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหาร และเลขานุการกรรมการบริหารตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ยังไม่เหมาะสมควรกำหนดให้ได้รับมากกว่านี้ เนื่องจากต้องรับผิดชอบการพัฒนามากขึ้น จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีอิสระในการทำงานอย่างแท้จริง เนื่องจากต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการคลัง การงบประมาณ การโอน

การจัดการทรัพย์สิน การซื้อ การจ้างค่าตอบแทนและการจ้าง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการนำรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลไปสร้างงานในชนบทจะทำให้การว่างงานลดลง และลดการเคลื่อนย้ายหลังไหลเข้าสู่ชุมชนเมืองได้อีกทางหนึ่ง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล ที่สามารถบริหารรายได้และค่าใช้จ่ายได้เองโดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้เอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล จะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดเก็บของตนเอง ซึ่งจะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพยายามและพึ่งพาตนเองมากยิ่งขึ้น ถือเป็นภาระกระจายอำนาจอย่างแท้จริง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5

จากตารางแสดงข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล และการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล แยกตามหัวเรื่อง

ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
1. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล	153 (70.2)	65 (29.8)	218 (100.0)
2. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล	158 (72.5)	60 (27.5)	218 (100.0)
3. รายได้และรายจ่ายขององค์การ บริหารส่วนตำบล	182 (83.5)	36 (16.5)	218 (100.0)
4. การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วน ตำบล	180 (82.6)	38 (17.4)	218 (100.0)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยกับพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในเรื่องสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน
153 คน คิดเป็นร้อยละ 70.2 และไม่เห็นด้วย จำนวน 65 คนคิดเป็นร้อยละ 29.8
เห็นด้วยกับเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 158 คน คิดเป็น
ร้อยละ 72.5 และไม่เห็นด้วย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 เห็นด้วยกับเรื่อง
รายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 83.5
และไม่เห็นด้วย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และเห็นด้วยกับการกำกับดูแล
องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 82.6 ไม่เห็นด้วย จำนวน
38 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4

จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านส่วนมากมี
ความคิดเห็น เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในเรื่อง
สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล รายได้
และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล และการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 4 สรุปรวมข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล จำนวน 168 คน
คิดเป็นร้อยละ 77.1 และไม่เห็นด้วย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องสมาชิกสภาตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับสมาชิกสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 1 คนนั้น น้อยมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการปกครองท้องถิ่นและการบริหารพัฒนาตำบล ควรจัดให้มีการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งจะ ทำให้จำนวนเสียงมีมากกว่าสมาชิกโดยตำแหน่ง และทำให้ประธานสภาตำบลมาจากการเลือกตั้ง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 ส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับสมาชิกสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้งหมู่บ้านละ 1 คน จะมีจำนวนเท่ากับสมาชิกโดยตำแหน่ง ดังนั้นการบริหารการพัฒนาตำบลหรือการลงมติใด ๆ จึงถูกรอบงำ/สั่งการจากราชการประจำได้ง่าย ทำให้การพัฒนาสภาตำบลไม่เจริญก้าวหน้าหรือล่าช้า จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับเลขานุการสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง จะมีความสามารถในการวางแผนพัฒนาตำบล และประสานความร่วมมือของส่วนราชการต่าง ๆ ได้ดีเท่าเลขานุการสภาตำบลโดยตำแหน่ง (ครู/ปลัด/พัฒนากร) จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับสมาชิกสภาตำบลที่มาจากการเลือกตั้งและโดยตำแหน่ง หมู่บ้านละ 2 คนนั้น ไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ การพัฒนาตำบลให้สำเร็จลุล่วงไปได้ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ส่วนมากเห็นด้วยว่าควรกำหนดให้ตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้งของกลุ่มต่าง ๆ ในหมู่บ้าน/ตำบล เช่น กลุ่ม แม่บ้าน กลุ่มอาชีพต่าง ๆ เป็นสมาชิกของสภาตำบลด้วย เพราะเป็นผู้ที่รู้ปัญหาต่าง ๆ ของหมู่บ้าน/ตำบลเป็นอย่างดี และจะนำปัญหาเสนอเข้าสู่สภาตำบล เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มอาชีพนั้น ๆ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและสารวัตรกำนัน ไม่สามารถสมัครรับเลือกตั้งได้ จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบล เพราะเป็นบุคคลสำคัญในการดำเนินงานพัฒนาหมู่บ้าน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับสมาชิกสภาตำบลที่มาจากการแต่งตั้ง ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับสภาตำบล หรือในกิจการที่ทำให้แก่สภาตำบลภายหลังการดำรงตำแหน่งในสภาตำบล จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้า จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิก

สภาตำบลแต่ละครั้ง ประชาชนได้ตรวจสอบความประพฤติและความสามารถของผู้สมัครรับเลือกตั้งแล้วว่า เหมาะสมกับตำแหน่งจึงเลือกตั้งเข้ามาทำหน้าที่ในสภาตำบล จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 ส่วนมากไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับคำถามไม่ควรให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในสภาตำบลเป็นเลขานุการของสภาตำบล เนื่องจากเป็นผู้ที่จะมาทำแผนงาน/โครงสร้างต่าง ๆ ของสภาตำบล อาจถูกชี้แนะและควบคุมจากนายอำเภอได้ ซึ่งอาจไม่เป็นไปตามความประสงค์ของสภาตำบล จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถามสภาตำบลไม่ต้องการ การแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาตำบลจากข้าราชการประจำ ที่ปฏิบัติงานในตำบล เช่น ปลัดอำเภอ พัฒนาการ ครู จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ.2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องอำนาจหน้าที่ของสภาตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม ถ้าสภาตำบลที่มีอำนาจหน้าที่ ในการดำเนินกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ หรือกิจการอื่นที่จำเป็นสำหรับราษฎรภายในตำบล จะช่วยในการพัฒนาตำบลเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม อำนาจหน้าที่ของสภาตำบลตาม พ.ร.บ.ฉบับนี้ ไม่แตกต่างกับอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายลักษณะการปกครองท้องที่ จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 55.7 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้เหมาะสม และเพียงพอต่อการบริหารการพัฒนาตำบลให้เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม สภาตำบลมีความคล่องตัวในการบริหารและการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่มากยิ่งขึ้น หลังจากได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม พ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ชนบทเจริญขึ้น การอพยพย้ายถิ่นออกจะน้อยลง เด็กและเยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม พ.ร.บ.ฉบับนี้จะช่วยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น ทั้งในด้านการบริหารจัดการ (การวางแผน/กำกับงาน) และการดำเนินการ (การช่วยเหลืองาน/ร่วมมือร่วมแรงกัน) จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม พ.ร.บ.ฉบับนี้จะ

ทำให้สภาตำบลสามารถพึ่งพาตนเองได้ในด้านการบริหารจัดการ เป็นผลให้การพัฒนาสภาตำบลมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม ความล้มเหลวในการดำเนินงานของสภาตำบล ส่วนใหญ่เกิดจากการไม่มีอิสระในการทำงาน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับว่า พ.ร.บ.ฉบับนี้ ช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการปกครองตนเองมากขึ้น จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรียงรายได้และรายจ่ายของสภาตำบล ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับ เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่สภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ 2 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ไม่เหมาะสมต่อการนำไปพัฒนาตำบล แต่ควรกำหนดให้เป็นเงินอุดหนุนแก่สภาตำบลเป็นจำนวนที่แน่นอนในแต่ละปี เช่น 1 แสน หรือ 2 แสนบาท เป็นการกระจายรายได้ไปสู่ประชาชนที่ถูกต้อง และทำให้สภาตำบลสามารถพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ตามความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับการนำเงินอุดหนุนไปสร้างงานในชนบท จะทำให้ปัญหาการว่างงานลดลง และลดการลี้ภัยเข้าสู่ชุมชนเมืองได้อีกทางหนึ่ง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม เงินอุดหนุนสภาตำบล (ไม่รวมรายได้จากการจัดเก็บภาษีและอื่น ๆ) ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของการพัฒนาตำบล จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม เงินอุดหนุนยี่งน้อยก็ยิ่งทำให้สภาตำบลพยายามพึ่งตนเองมากยิ่งขึ้น และสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นอิสระจากรัฐบาลกลางได้มาก/เป็นการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นที่แท้จริง จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 ส่วนมากไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม รายได้ของสภาตำบลซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดสรรให้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด/เงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง / และรายได้อื่น ๆ ตาม พ.ร.บ. เพียงพอต่อการนำไปพัฒนาตำบล จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม สภาตำบลสามารถรายได้และค่าใช้จ่ายได้เอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม

สภาตำบลสามารถจัดทำร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมได้เอง โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ของสภาตำบล ควรกำหนดให้เป็นรายได้ของสภาตำบลด้วย จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องการกำกับดูแลสภาตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับคำถาม ไม่ควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบสภาตำบลตามการเสนอของนายอำเภอ เนื่องจากสภาตำบลมาจากการเลือกตั้ง ส่วนผู้ว่าราชการจังหวัดมาจากการแต่งตั้ง ซึ่งขัดกับหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม ควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้มีอำนาจสั่งยุบสภาตำบลแทนผู้ว่าราชการจังหวัด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 58.6 ส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับคำถาม การพัฒนาตำบล ไม่ควรให้ตัวแทนของรัฐหรือข้าราชการมีอำนาจในการควบคุมกำกับดูแลมากเกินไป จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 54.3

จากตารางแสดงความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เรื่องสมาชิกสภาตำบล อำนาจหน้าที่ของตำบล รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล และการกำกับดูแลสภาตำบล ดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5 สรุปข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล แยกตามหัวเรื่อง

ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
1. สมาชิกสภาตำบล (มาตรา 7)	94 (67.1)	46 (32.9)	140 (100.0)
2. อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล	117 (83.6)	23 (16.4)	140 (100.0)
3. รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล	99 (70.7)	41 (29.3)	140 (100.0)
4. การกำกับดูแลสภาตำบล	139 (99.3)	1 (0.7)	140 (100.0)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเห็นด้วยกับพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในเรื่องสมาชิกสภาตำบล (มาตรา 7) จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 67.1 และไม่เห็นด้วย จำนวน 46 คนคิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นด้วยกับเรื่องอำนาจหน้าที่ของสภาตำบล จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 83.6 และไม่เห็นด้วย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 เห็นด้วยกับเรื่องรายได้และรายจ่ายของสภาตำบล จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 และไม่เห็นด้วย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 และเห็นด้วยกับเรื่องการกำกับดูแลสภาตำบล จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 99.3 และไม่เห็นด้วย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7

จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านส่วนมาก มีความคิดเห็น เห็นด้วยต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ในเรื่องสมาชิกสภาตำบล อำนาจหน้าที่ของสภาตำบล รายได้และรายจ่ายของสภาตำบลและการกำกับดูแลสภาตำบล

ตารางที่ 6 สรุปรวมข้อมูลความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติ
สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ความคิดเห็น	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เห็นด้วยกับพระราชบัญญัติ
สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ
80.0 และไม่เห็นด้วย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi-square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
1. เพศ						
ชาย	148 (82.2)	32 (17.8)	180 (100.0)	1	14.0258	0.0546
หญิง	20 (52.6)	18 (47.4)	38 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			
2. ตำแหน่ง						
กำนัน	19 (73.1)	7 (26.9)	26 (100.0)	1	15.5432	0.0828
ผู้ใหญ่บ้าน	149 (77.6)	43 (22.4)	192 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
3. สถานภาพ						
สมรส						
โสด	46 (78.0)	13 (22.0)	59 (100.0)			
สมรส	102 (78.5)	28 (21.5)	130 (100.0)			
มาย	14 (63.6)	8 (36.4)	22 (100.0)	3	14.5239	0.0844
แยกกันอยู่	6 (85.7)	1 (14.3)	7 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
4. การศึกษาชั้น สูงสุด						
ประถมปีที่ 1-6	33 (84.6)	6 (15.4)	39 (100.0)			
มัธยมต้น-ปลาย	71 (74.7)	24 (25.3)	95 (100.0)			
ปวช.-ปวส.	62 (79.5)	16 (20.5)	78 (100.0)	3	25.4211	0.0052
ปริญญาตรีหรือ สูงกว่า	2 (33.3)	4 (66.7)	6 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
5. อาชีพ						
ทำสวน	55 (85.9)	9 (14.1)	64 (100.0)			
ทำนา	24 (75.0)	8 (25.0)	32 (100.0)			
รับจ้าง	10 (47.6)	11 (52.4)	21 (100.0)			
ค้าขาย	50 (83.3)	10 (16.7)	60 (100.0)	5	25.4461	0.0453
ธุรกิจส่วนตัว	27 (79.4)	7 (20.6)	34 (100.0)			
อื่น ๆ	2 (28.6)	5 (71.4)	7 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
6. รายได้ต่อปี						
ต่ำกว่า	3	5	8			
10,000 บาท	(37.5)	(62.5)	(100.0)			
10,000-50,000	64	7	71			
บาท	(90.1)	(9.9)	(100.0)			
50,000-100,000	73	6	79			
บาท	(92.4)	(7.6)	(100.0)	3	23.9922	0.0458
100,000 บาท	28	32	60			
ขึ้นไป	(46.7)	(53.3)	(100.0)			
รวม	168	50	218			
	(77.1)	(22.9)	(100.0)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
7. ตำแหน่งหน้าที่ ในสภาตำบล						
ประธานสภา องค์การฯ	6 (40.0)	9 (60.0)	15 (100.0)			
ประธานคณะ กรรมการบริหาร	8 (40.0)	12 (60.0)	20 (100.0)			
รองประธานสภา องค์การฯ	11 (57.9)	8 (42.1)	18 (100.0)			
เลขานุการคณะ กรรมการบริหาร	19 (86.4)	3 (13.6)	22 (100.0)	5	27.1164	0.0460
สมาชิกสภา องค์การฯ	99 (90.8)	10 (9.2)	109 (100.0)			
กรรมการบริหาร	25 (75.8)	8 (24.2)	33 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
8. อายุการดำรง ตำแหน่งในสภา ตำบล						
ไม่เกิน 1 ปี	136 (91.9)	12 (8.1)	148 (100.0)			
1 ปีขึ้นไป	32 (45.7)	38 (54.3)	70 (100.0)	1	24.8325	0.0066
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับ การพัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
9. อายุการดำรง ตำแหน่งของ กำนันและ ผู้ใหญ่บ้าน						
ไม่เกิน 2 ปี	49 (68.1)	23 (31.9)	72 (100.0)			
3-5 ปี	72 (92.3)	6 (7.7)	78 (100.0)	3	24.3328	0.0045
6-9 ปี	43 (76.8)	13 (23.2)	56 (100.0)			
10 ปีขึ้นไป	4 (33.3)	8 (66.7)	12 (100.0)			
รวม	168 (77.1)	50 (22.9)	218 (100.0)			

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ส่วนมากเป็นเพศชาย มีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและมีสถานภาพสมรสแล้ว โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับการศึกษาขั้นสูงสุด ระดับมัธยมต้น-ปลาย มีอาชีพทำสวน ซึ่งมีรายได้ 50,000-100,000 บาทต่อปี

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีอายุการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่เกิน 1 ปี และมีอายุการดำรงตำแหน่งเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้านจนถึงปัจจุบันส่วนมากอยู่ระหว่าง 3-5 ปี

ในส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เห็นด้วยเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล และรายได้และรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำให้สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีความคิดเห็นเห็นด้วยต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาตำบลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ตำบลมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้านกับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันผู้ใหญ่บ้านทางด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษา ยังพบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้าน เพศ ตำแหน่งและสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อ

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนา
ตำบล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
1. เพศ						
ชาย	98 (83.1)	20 (16.9)	118 (100.0)	1	10.1125	0.0843
หญิง	14 (63.6)	8 (36.4)	22 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			
2. ตำแหน่ง						
กำนัน	38 (74.5)	13 (25.5)	51 (100.0)	1	15.5432	0.0828
ผู้ใหญ่บ้าน	74 (83.1)	15 (16.9)	89 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
3. สถานภาพ สมรส						
โสด	25 (58.1)	18 (41.9)	43 (100.0)			
สมรส	75 (91.5)	7 (8.5)	82 (100.0)			
ม้าย	11 (78.6)	3 (21.4)	14 (100.0)	3	10.5010	0.6450
แยกกันอยู่	1 (100.0)	-	1 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
4. การศึกษาชั้น สูงสุด						
ประถมปีที่ 1-6	3 (37.5)	5 (62.5)	8 (100.0)			
มัธยมต้น-ปลาย	64 (88.9)	8 (11.1)	72 (100.0)			
ปวช.-ปวส.	39 (88.6)	5 (11.4)	44 (100.0)	3	21.1446	0.0440
ปริญญาตรีหรือ สูงกว่า	6 (37.5)	10 (62.5)	16 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
5. อาชีพ						
ทำสวน	58 (90.6)	6 (9.4)	64 (100.0)			
ทำนา	11 (61.1)	7 (38.9)	18 (100.0)			
รับจ้าง	3 (33.3)	6 (66.7)	9 (100.0)			
ค้าขาย	17 (80.9)	4 (19.1)	21 (100.0)	5	20.4532	0.0339
ธุรกิจส่วนตัว	22 (88.0)	3 (12.0)	25 (100.0)			
อื่น ๆ	1 (33.3)	2 (66.7)	3 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
6. รายได้ต่อปี						
ต่ำกว่า 10,000 บาท	3 (33.3)	6 (66.7)	9 (100.0)			
10,000-50,000 บาท	63 (90.0)	7 (10.0)	70 (100.0)			
50,000-100,000 บาท	39 (92.9)	3 (7.1)	42 (100.0)	3	34.5822	0.0204
100,000 บาท ขึ้นไป	7 (36.8)	12 (63.2)	19 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

ตารางที่ 8(ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
7. ตำแหน่งหน้าที่ ในสภาตำบล						
ประธานสภา ตำบล	2 (25.0)	6 (75.0)	8 (100.0)			
รองประธาน สภาตำบล	2 (22.2)	7 (77.8)	9 (100.0)	2	21.5611	0.0422
สมาชิกสภาตำบล	108 (87.8)	15 (12.2)	123 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
8. อายุการดำรง ตำแหน่งใน สภาตำบล						
ไม่เกิน 1 ปี	90 (97.8)	2 (2.2)	92 (100.0)			
1 ปีขึ้นไป	22 (45.8)	26 (54.2)	48 (100.0)	1	20.4520	0.0360
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	140 (100.0)			

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ความคิดเห็นของกำนัน และผู้ใหญ่บ้านต่อ พระราชบัญญัติ สภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการ พัฒนาตำบล		รวม	D.F.	chi- square	Significant
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย				
9. อายุการดำรง ตำแหน่งของ กำนันและ ผู้ใหญ่บ้าน ไม่เกิน 2 ปี	15 (46.9)	17 (53.1)	32 (100.0)	3	25.9393	0.0080
3-5 ปี	54 (96.4)	2 (3.6)	56 (100.0)			
6-9 ปี	40 (97.6)	1 (2.4)	56 (100.0)			
10 ปีขึ้นไป	3 (80.0)	8 (72.7)	12 (100.0)			
รวม	112 (80.0)	28 (20.0)	218 (100.0)			

ผลการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็น ของกำนันและ
ผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล
พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย มีตำแหน่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและมี
สถานภาพสมรสแล้ว โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีระดับการศึกษาขั้นสูงสุด
ระดับมัธยมต้น-ปลาย มีอาชีพทำสวน ซึ่งมีรายได้ 10,000-50,000 บาทต่อปี

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาตำบล มีอายุการ
ดำรงตำแหน่งในสภาตำบลจนถึงปัจจุบัน ไม่เกิน 1 ปี และมีอายุการดำรงตำแหน่งของ
กำนันผู้ใหญ่บ้าน 3-5 ปี ในส่วนที่เกี่ยวกับ ความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อ
พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนมาก เห็นด้วยเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องสมาชิกสภาตำบล อำนาจ
หน้าที่ของสภาตำบล รายได้และรายจ่ายของสภาตำบล และการกำกับดูแลสภาตำบล
ซึ่งทำให้สามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก มีความคิดเห็น
เห็นด้วยต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ซึ่ง
จะช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาตำบลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ตำบลมีความ
เจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของ
กำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการ
พัฒนาตำบล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันผู้ใหญ่บ้านทางด้านระดับการ
ศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในสภาตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของ
กำนันผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อ
พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล อย่างไรก็ตาม
จากผลการศึกษา ยังพบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้าน เพศ ตำแหน่งและสถานภาพ
สมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อ
พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ผลการศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์
ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล และความสัมพันธ์

ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล มีผลการศึกษาในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ คุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันผู้ใหญ่บ้านทางด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ในขณะที่คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้านเพศ ตำแหน่งและสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า เพศซึ่งแบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง ตำแหน่งซึ่งเป็นกำนันและผู้ใหญ่บ้าน สถานภาพสมรสซึ่งแบ่งเป็น โสด สมรส หม้าย และแยกกันอยู่ เป็นตัวแปรที่มีความแตกต่างในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบลน้อยมาก เพราะไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือหญิง ตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน สถานภาพ โสด สมรส หรือ หม้ายหรือแยกกันอยู่ ถ้ามีความสนใจพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล พ.ศ. 2537 ฉบับนี้ ย่อมมีความรู้ความเข้าใจ อันจะส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน หรืออาจแตกต่างกันบ้าง ในขณะที่คุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ทั้งนี้เพราะคุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน มีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการรับรู้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล พ.ศ. 2537 และผู้วิจัยเห็นว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่มีผลต่อความสนใจ และการติดตามผลของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล พ.ศ. 2537

จึงทำให้ผลการศึกษาคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบลมีความแตกต่างกัน จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับสูงที่สุดกับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนเกี่ยวกับการพัฒนาตำบล (ตารางที่ 12) ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงที่สุด จะมียุทธวิธีที่ไม่เห็นด้วยสูงตามไปด้วย ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงที่สุดต่ำ ก็จะมียุทธวิธีที่ไม่เห็นด้วยต่ำด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีความรู้ความเข้าใจน้อยเกี่ยวกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แต่อย่างไรก็ตาม ก็อาจเป็นไปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงที่สุดต่ำ มีความคิดเห็นเห็นด้วยต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาคิดเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอายุการดำรงตำแหน่งในสภาตำบลกับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล (ตารางที่ 25) จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการดำรงตำแหน่งในสภาตำบล 1 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วยต่อพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการดำรงตำแหน่งในสภาตำบลไม่เกิน 1 ปี

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ในด้านที่เกี่ยวข้องกับโอกาสในการเรียนรู้เข้าใจพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาตำบล จะมีผลอย่างมากต่อความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล

วิเคราะห์

การศึกษาครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดระยอง ส่วนใหญ่เห็นว่า พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จะช่วยส่งเสริมให้การพัฒนาตำบลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ตำบลมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น อันจะทำให้ตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่นที่เข้มแข็ง สามารถ

บริหารท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความมั่นคงและการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองของประเทศให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากสถานการณ์ในด้านต่าง ๆ ของโลกและของประเทศไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกระแสเรียกร้องแห่งประชาธิปไตยเพิ่มสูงมากขึ้น ทำให้เกิดแนวโน้มการกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองและบริหารกันเอง ในขณะที่ประชาชนเองก็มีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารท้องถิ่น ซึ่งเป็นแนวความคิดที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับแนวความคิดในการกระจายอำนาจ (decentralization) ซึ่งหลักการกระจายอำนาจการปกครองนี้ มีเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยมีความเป็นอิสระปลอดจากการชี้นำจากรัฐบาลกลาง (ประธาน คงฤทธิศึกษากร, 2535 : 22) เพียงพอที่จะสามารถสนองความต้องการเพียงพอที่จะสามารถสนองความต้องการของพลเมืองในท้องถิ่นได้ในระดับหนึ่ง แต่ในด้านนโยบายที่สำคัญยังคงยึดตามส่วนกลางอยู่ เช่น นโยบายการเงิน การคลัง นโยบายป้องกันประเทศ เป็นต้น

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้เกิดแนวโน้มที่มีผลกระทบต่อบทบาทและหน้าที่ ของฝ่ายปกครอง กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วประเทศ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับบทบาทให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น โดยเน้นหนักให้มีการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยจัดให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับ ตลอดจนเพิ่มบทบาทและอำนาจในการตัดสินใจขององค์กรปกครองท้องถิ่นมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองในระบบประชาธิปไตย จึงมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรวมทั้งสภาตำบล โดยกำหนดให้มีพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ขึ้น เพื่อให้สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยบริการงานของตำบล สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นอิสระคล่องตัวในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นได้ (ชูศักดิ์ เทียวตรง, 2528 : 42) ส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จะช่วยส่งเสริมให้การพัฒนา

ตำบลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ตำบลมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นแนวความคิดที่สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ (decentralization) ทำให้ท้องถิ่นสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้โดยมีความเป็นอิสระและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 นี้เป็นกฎหมายที่มีลักษณะของการปกครองท้องถิ่นซึ่งจะช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เพราะหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีรายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่น จึงเป็นการแบ่งเบาภาระทั้งในด้านการเงิน ตัวบุคคลตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการของรัฐบาลได้ นอกจากนี้สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ยังสามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมมีความแตกต่างกัน การรอรับการบริการจากรัฐบาลกลางแต่อย่างเดียวน่าจะไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารจึงจะสามารถตอบสนองความต้องการได้รวดเร็วตรงตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และเพื่อความประหยัด การจัดตั้งสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้ เป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่นได้ และท้ายที่สุดสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ยังเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารูปแบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง อันมีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระดับชาติต่อไป

นอกจากนี้ จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคลของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล พบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลทางด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล อายุการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน มีความสัมพันธ์

กับความคิดเห็นของกำนันและผู้ใหญ่บ้านต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ทั้งนี้เพราะคุณลักษณะส่วนบุคคล ทางด้านระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ตำแหน่งหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล อายุการดำรงตำแหน่งในองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล และอายุการดำรงตำแหน่งของกำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ความเข้าใจ และความต้องการของบุคคล โดยเฉพาะความต้องการในการมีส่วนร่วมทางการปกครองท้องถิ่น จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ในขณะที่คุณลักษณะส่วนบุคคล ทางด้าน เพศ ตำแหน่ง และสถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพศที่แตกต่างกันระหว่างชายกับหญิง ตำแหน่งที่แตกต่างกันระหว่างกำนันกับผู้ใหญ่บ้านและสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันระหว่าง โสด สมรส หม้าย และแยกกันอยู่ เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลที่มีโอกาสมีการเรียนรู้ และรับรู้สถานการณ์ต่าง ๆ โกล่เกลียงกัน จึงทำให้ความคิดเห็น ความเข้าใจและความต้องการของบุคคล โดยเฉพาะความต้องการในการมีส่วนร่วมทางการปกครองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่าง ต่อพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล ที่นำมาศึกษาในครั้งนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย